

ע"פ 1 חלק 2

מזכירות הממשלה

סוגייה

ש מ ר

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת הועדה להתיישבות המשותפת לממשלה
ולהסתדרות הציונית העולמית

יום א', כ"ב בתמוז התשמ"ד - 22.7.84

נכחו: חבר הועדה - השר: י. נאמן - יו"ר

נציג ההסתדרות הציונית: א. תבין

נעדרו: חברי הועדה - השרים: מ. ארנס, פ. גרופר, ז. המר,
י. כהן-אורגד, ד. לוי,
מ. נסים, מ. צפורי

נציגי ההסתדרות הציונית: א. אביחי, מ. דרובלס,
נ. זוללי, א. כץ, ע. לוינסקי,
מ. ריבלין

פ. אלבק	- משרד המשפטים
א. אריאל	- משרד המדע והפיתוח
מ. ארן	- משרד ראש-הממשלה
י. בבאי	- מינהל מקרקעי ישראל
א. בוכמן	- משרד האוצר
י. דקל	- הסוכנות היהודית
ע. טרטמן	- ראש המועצה מעלה אדומים
ש. יהלום	- משרד החינוך והתרבות
ד. יצחקי	- משרד הבינוי והשיכון
ד. לב	- לשכת שר המדע והפיתוח
ש. לוין	- משרד המדע והפיתוח
א. עטיה	- משרד התעשייה והמסחר
א. צור	- לשכת סגן שר החקלאות
א. שבות	- משרד המדע והפיתוח
ג. שילוני	- אדריכל היישוב אילנית

א. לישנסקי - מזכיר הועדה

/סדר-היום

בפרוטוקול זה 31 דפים.

רשמי: 3. 1-20
21-28

סדר היום :

- הת/76. החלטות מס. הת/69 ו- הת/70 של הועדה להתיישבות מיום ט"ו בתמוז התשמ"ד (15.7.84) :- ערעורו של ראש החטיבה להתיישבות, מר נ. זוילי
- הת/77. הקמת כפר דייגים מצפון לעזה
- הת/78. תרצה (ג'בל א-תור) :- הקמת יישוב קהילתי חדש
- הת/79. החכרת קרקע למתיישבים בגולן :- תנאי חכירה יחודיים למשכנים
- הת/80. תשלום "היטל השבחה" לועדות המקומיות של יישובים יהודיים ביהודה ובשומרון
- הת/81. עצמון - הצעה להקים יישוב קהילתי פתוח מזרחית לירדפת
- הת/82. אילנית :- הקמת יישוב עירוני בשומרון

הת/76. החלטות מס. הת/69 והת/70 של הועדה להתיישבות מיום ט"ו בתמוז התש

(15.7.84) - ערעורו של ראש החטיבה להתיישבות, מר נ. זווילי

השר י. נאמן:

בישיבה הקודמת חשבתי שסיימנו את העונה, אבל מיד אחרי זה הסתבר, שהגיע ערעור של מר זווילי על ההחלטות של הפעם הקודמת. אני חושב, שטעון הערעור עצמו אינו נכון. הוא כותב: "צר לי, כי מצאת לנכון, למרות חוות דעת מקצועית קטלנית." אינני יודע על מה יש חוות דעת מקצועית-קטלנית. לא שמענו על חוות דעת כזו מאף אחד. על כל פנים, אני מתכוון להביא לדיון את הערעור. הודעתי על כך למר זווילי. הוא ביקש שהערעור יהיה בפנינו, אז נעניתי מיד לבקשה וקבעתי את הישיבה להיום. לאחר זאת בא טעון: "מדוע אנו דנים בזה היום." הוא לא יכול גם לבקש ערעור פה וגם אחייך לא לקבל את הענין הזה.

על כל פנים, קיבלתי היום מכתב פניה שלו יחד עם עוד שלושה מחברי ההסתדרות הציונית, המבקשים לא לקיים את הדיון (אינני מבין - הם כן רוצים לערער, אבל לא לקיים דיון): "זה עתה קיבלנו הודעה על קיום ישיבת ועדת ההתיישבות המשותפת ביום ראשון. לאחר שכבר נמסרו לכלי התקשורת החלטות הועדה הצפויות, מכל בחינה, אין אנו רואים, כי קיום ישיבה במועד זה ישרת את הענין האמיתי של ההתיישבות, כאשר עיתוייה רק מגביר חשדנות לגבי דרך דיוניה, מעורר רושם של דיון חפוז." (היתה ישיבה, הוא ערער, אנו מקבלים את בקשתו, אז יש לו עוד טענות.). "אי לזאת, איננו רואים מקום לקיימה ביום ראשון זה ומבקשים לקיים הישיבה בצורה מסודרת, במועד מתאים יותר (כלומר, אחרי שהם יוכיבו ממשלה, או משהו כזה) תוך הכנה יסודית מוקדמת של הנושאים העומדים לדיון (אלה נושאים שכולם תואמו מראש ולכן עברו את הישיבה של הועדה) ואיננו רואים לעצמנו כל אפשרות להשתתף בישיבה ביום אי זה.".

מר א. תבין:

ביום שישי קיבלתי פניה בכתב של אביחי וטלפון מעקיבא לוינסקי. אביחי הודיע לי מה שכתוב כאן. לוינסקי טען בפני, כי זה צעד היכול להיות מוסבר כצעד פוליטי - העובדה שיו"ר הועדה זימן את הועדה היום.

השר י. נאמן:

והערעור לא נחשב לצעד פוליטי?

מר א. תבין:

תשובתי היתה, כי עצם פנייתו אלי היא צעד פוליטי. נניח שלא היו בחירות, אז אי אפשר היה לקיים היום את הישיבה? הרי הוא טען כאן שאינו בקי. הוא לא טען, שאין חוות דעת מקצועית. הוא טען, שאינו בקי בחומר. זו זכותו של מר זוילי לא להיות בקי, כי לא היה סיפק בידיו לעיין, הוא חדש בשטח. אבל ברור שהגישה של עקיבא לוינסקי, אביחי ומר זוילי היא לא פחות חשודה כפוליטית מאשר להפך. אמרתי לו, שלעניות דעתי, הישיבה הזאת צריכה להתקיים ואני מניח, שהיא גם תתקיים בקוורום המחייב. זה לאינפורמציה.

השר י. נאמן:

אני, בכל אופן, פניתי ליועץ המשפטי לממשלה וישנה בידי חוות דעתו מה-19 ביולי 1984. הוא אומר: ייחבר הועדה שאינו שר, אינו רשאי להגיש ערר לממשלה, בהעדר הוראה מפורשת המקנה זכות זאת. עם זאת, אין זה נראה סביר או הוגן, שכל שר, גם אם אינו חברי הועדה, רשאי להגיש ערר שיבוא לדיון חוזר בועדה, כאשר זכות זאת תישלל מחבר הועדה שאינו שר. מצב כזה משבש את יחסי השותפות הראויים בועדה המשותפת הזאת. לפיכך, כיוון שבמילא, החלטת הועדה אינה נכנסת לתוקפה לפני תום שבועיים מיום שנשלחה לכל השרים, אני ממליץ לקיים בועדה המשותפת להתיישבות דיון חוזר, עפ"י בקשתו של ראש החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית." זה לגבי הערר עצמו.

לכן קבעתי את הישיבה ואנו מקיימים את הדיון

החוזר.

אני נועצתי מה עושים אם יש חברי ועדה שמבקשים

ממני לא לקיים את הדיון. אני מציע, שכן נקיים את הדיון. אני מציע שנצביע על

השאלה האם לקיים את הדיון למרות הפניה של ארבעת חברי הוועדה - 4 מתוך 14, או

לא? אני נועצתי עם חברי הממשלה בוועדה והם היו בדעה שצריך לקיים את הדיון. גם

קיבלתי תשובה כזאת ממר דרובלס.

בכל אופן, אני מעלה פה להצבעה את השאלה האם

לקיים את הדיון או לא? מי בעד?

השר יובל נאמן ומר תבין בעד.

אני קיבלתי משר החינוך הודעה ולמר לישנסקי יש

הרשאה לגבי ההצבעות שלו בדיון עצמו.

הגבי פ. אלבק:

מר לישנסקי יכול להצביע בשם כל אלה שנעדרים

מהדיון.

השר י. נאמן:

לגבי קבלת הערעור או אי קבלת הערעור. אני רוצה

להזכיר, שמדובר בארבעה ישובים. האחד - אבני חפץ, למעשה נמצא כבר בטיפול שנה,

שנה וחצי. היו בעיות עם הקרקע. בישיבה הגשנו פתרון לבעיות, כשהפתרון היה,

למעשה, בהקצאה ממשלתית לקרן לגאולת הארץ. לכן, אין בעיות קרקע מבחינה זאת.

זה מה שאישרנו.

לגבי שלושת האחרים - האחד היה מאחז - נאווה.
 ושני ישובים בארץ בנימין - סלעים וענר (נבי עניר). גם לגביהם הכל היה מתואם
 ואין לנו, לא בעיות קרקע ולא בעיות אחרות.

יש לי הודעות בכתב מהשר המר, ממר דרובלס,
 מהשרים גרופר, מארנס, מציפורי, מניסים וכהן-אורגד, שהם בעד דחיית הערעור. אני
 מעלה לדיון - האם משהו רוצה לדון בערעור הזה.

מר א. תבין:

אדוני היוזר - איני חושב, שיש אפילו צורך לדון
 בזה מחדש. הועדה דנה. הנושא סוכם גם על דעת היועצת המשפטית של הועדה. היתה
 הצבעה, התקבלה החלטה. איני חושב שיש צורך לדון בנושא מחדש על המקומות שעל
 התנחלות בהם הוחלט.

מר א. לישנסקי:

כאשר בא ערעור, לא תמיד חייבים להכנס לכל
 הפרטים של ההצעות שהובאו בהחלטה המקורית. אפשר להעמיד אותו להצבעה - מי בעד
 ומי נגד ובזה לסיים את הדיון עיי הצבעה האם לדחות את הערעור או לקבל אותו ואז
 ההחלטה שנתקבלה ב-19 לחודש, עומדת בעינה.

הגבי פ. אלבק:

רציתי להגיד, שלא צריך להכנס לכל פרטי הדיון,
 אבל צריך לקבל החלטה עניינית, האומרת שהערעור הובא לפני הועדה והועדה דנה
 והחליטה לדחות את הערעור.

השר י. נאמן:

כן. כי אני חושב שזו אחריותו של מר זוויילי.
אני באמת מיהרתי. הוא יכול היה היום לבוא, לנמק, להסביר ולהתווכח. היינו
נותנים לו את כל האפשרויות. אבל הוא גם מערער וגם לא מופיע להגיש את הערעור
הזה. אז אני מציע לדחות את הערעור.

הגבי פ. אלבק:

לענין אבני-חפץ - אחרי כל הפרסומים שהיו, בעיקר
מטעמו של מר זוויילי, כחבר הועדה, שהשטח אינו בדוק מבחינה משפטית, לא היה
מתוכנן וזו החלטה חפוזה - חשוב שיכנס במפורש לפרוטוקול, ראשית, שהשטח היה
מתוכנן מזה הרבה זמן. הפניה אלי, ממשרד הבטחון, לבדוק שם אדמות מדינה, היתה
כבר באוגוסט 1983. אנו בדקנו ואין כל בסיס לפרסומים.

השר י. נאמן:

אני לא ראיתי את השידורים בטלביזיה, אבל שמעתי
שאמרו, שכל ענין הקרקעות מפוקפק ביותר.

הגבי פ. אלבק:

אמרו שאין חוות דעת משפטית וזה לא נבדק. אז יש
חוות דעת משפטית שלי, מחודש פברואר, אשר מאשרת את אדמות המדינה שם. יש להזכיר
שזה לא ענין חפוז שנעשה ערב בחירות, אלא בפברואר כבר שלחתי חוות דעת, אחרי תום
כל הבדיקות.

כמו כן, סיימנו כבר לראות על מה אין עררים ועל
מה יש עררים, ויש לפחות 500 דונם, שעליהם גם הוכרז כאדמת מדינה וגם אין עררים.
כך שעפ"י כל נוהלי העבודה של הממשלה והועדה הזאת בענין הקצאת אדמות להתיישבות,
זה שטח שבשל להקצאה להתיישבות.

לשאלה מדוע ההסתדרות לא תכננה זאת, התשובה היא, שזה מתוכנן להיות ישוב עירוני, ביוזמה פרטית, לכן זה לא היה צריך לעבור תכנון של ההסתדרות הציונית, אלא של משרד השיכון. זה לפי נוהלי העבודה של הועדה הזאת וזה כן נבדק ואושר ע"י משרד השיכון.

השר י. נאמן:

כן, משרד השיכון אישר זאת, לפי הנוהלים שבהם פועלת הועדה שלו, שמאשרת, זה נכון.

טוב, אני רוצה לחזור על מה שאמרה הגבית אלבק, כי זה חשוב מבחינת הצד הציבורי שבעניין.

לגבי הישוב אבני - חפץ, שלגביו, בטלביזיה לפחות, היתה מסירת עובדות מסולפת, עם טענה שעניין הקרקעות אנו מוסדר, מסרה בעניין זה הגבית אלבק, מנהלת המחלקה האזורית בפרקליטות המדינה, שהעניין לא היה עניין חפוז, הפניה לבדיקה שלה באה באוגוסט 1983. חוות הדעת שלה כבר יצאה ופורסמה בפברואר 1984. יש בשטח 500 דונם, לפחות, שאין לגביהם שום ערר. הנושא גם עבר את הבדיקות של משרד השיכון, לפי הנוהלים. זה חשוב בצד הציבורי.

אני חושב, שאנו פשוט, בזה, יכולים להצביע בעד דחיית הערעור. אני מעלה זאת להצבעה. אני בעד לדחות את הערעור וכך גם מר תבין. אנו מצופים את 7 - 8 האנשים, החברים האחרים בועדה שהשאירו את קולם בעד דחיית הערעור.

הת/77. הקמת כפר דייגים מצפון לעזה

השר י. נאמן:

היות ואנו כבר התכנסנו, אז קודם כל, יש זנב אחד מהישיבה הקודמת, שאז לא הועלה, מפני שמו דרובלס, משום מה, לא היה מוכן, או לא חשב שזה בשל כבר להעלאה. המדובר הוא בכפר הדייגים בעזה, שהיה על סדר היום. במכתב זה הוא מודיע: "בנוסף לכך, אני תומך גם בהצעה העומדת להיות מובאת בענין הישובים - תירצה, מבוא שילה וכפר הדייגים בחבל עזה." למעשה, היה צריך להעלות זאת בפעם הקודמת, אך משום מה, דנו אז בכפר הדייגים בכנות ולא בכפר הדייגים בחבל עזה.

האם יש איזה שהן הערות לגבי כפר הדייגים בחבל עזה? יהודה, האם יש לך מה להעיר?

מר י. דקל:

אני איש המינהל הציבורי ואחרי שהבוס שלי הודיע מה שהודיע, אין לי מה לומר. אילו היית נותן לי את רשות הדיבור לפי שהקראת מה הוא אמר, הייתי יכול להביע דעתי באופן חופשי.

השר י. נאמן:

את הנעשה אין להשיב, אבל אולי, בכל זאת, אתה רוצה להביע את דעתך. אנו יכולים להניח ששמענו קודם את דעתך.

מר י. דקל:

אני מקפיד לשמור על הנוהלים של המינהל הציבורי.

הגבי פ. אלבק:

אני, בכל זאת, רציתי להדגיש, מה שאמנתי בפעם הקודמת, שהנושא הוא ליד העיר עזה. הוא מצויד תאום ושיקול עם הרשויות הצבאיות, לא רק בשאלה האם להכניס שם ישוב יהודי, אלא גם את מי להכניס לשם. זה צריך

להיות סוג אוכלוסיה כזה, שיסתדר במקום. המדובר בישוב שימוקם מטרים ספורים משכונה ערבית בנויה, מחוץ למחנה, עם מסגד גדול. הוא יוקף שכונות מגורים מכל הצדדים. למעשה, מדובר בקצה הצפוני של העיר עזה ואם ישנה כוונה להכניס לשם ישוב יהודי, הוא צריך להיות מורכב מאנשים שיוכלו להתאים את עצמם לחיות שם. על כל פנים, צריך אישור של רשויות הממשל, שהדבר בא בחשבון.

השר י. נאמן:

אני יודע, שהעניין תואם איתם ואני חושב, שחלק מהיוזמה, לפחות, בא משם. אורי בראון אמר לי, לפחות, שהם בעד. צודקת פליאה בזה, שבחירת הגרעין כאן זה עניין עדין, שאנו צריכים לרשום זאת למי שמבצע את הטיפול בבחירת הגרעין. האם זה אתם, יהודה?

מר י. דקל:

איני יודע, אתם צריכים להחליט מי יטפל בישוב

הזה.

השר י. נאמן:

לפי ההצעה, מי היה אמור לטפל בזה?

מר א. בבאי:

המועצה האזורית.

מר א. שבות:

הפניה גם באה מהמועצה האזורית.

הגבי פ. אלבק:

אבל אני חושבת, שבחירת גרעין, משיקולים

ממשליים, לא צריך להשאיר למועצה האזורית.

השר י. נאמן:

אז בואו נאמר בהחלטה, שבחירות הגרעין תעשה בתאום

עם משרד הבטחון.

מר א. שבות:

בפגישת ההכנה דובר על כך, שהחטיבה להתיישבות

תבדוק את הגרעין. נדמה לי, שהיא גם הגוף המתאים לסייע למועצה האזורית בבדיקת

הגרעין. משרד הבטחון לא בודק גרעינים, אלא רק את ההיבטים מהבחינה הבטחונית.

השר י. נאמן:

אז נאמר, שאת הגרעין אנו מבקשים מכס לגבש.

מר י. דקל:

למרות שיש פה הצבעה של ראש המחלקה, אני מוכרח

לומר לכם, שמבחינה מקצועית של דיג, יש לנו התלבטות ובה. קודם כל, הגרעין

יצטרך לחיות לפי תקנות הדיג של הרצועה. זה אומר, שאם זה לא ישתנה עיי החלטה

של הגוף המוסמך, שהוא משרד הבטחון, בעית הדיג שם היא בהחלט פרובלמטית, כי כל

נושא הדיג ברצועת עזה הוא מאוד רגיש. יש הובה מדי דייגים. מעטים מהם לא

מקבלים רשיונות לדוג, מסיבות בטחוניות. אחרים מקבלים רשות לדוג. בסה"כ, נדמה

שיש שם דיוג יתר וזו שאלה, שנצטרך לפתור, כאשר נטיל על קבוצת יהודים להתפרנס

מדיג.

נוסף לכך, במידה ויהיה ישוב, וק חלק יחסית קטן

יוכל לעסוק בדיג. קבוצה אחת תצטרך לעסוק בנושאים אחרים.

כמו כן, כדאי לקחת בחשבון, שהשטח כולו הוא בין

150 ל-350 מטר, חלקו ממש על שפת הים, כך שתהיה בעיה של מיקום הפעילויות הלא

דייגיות. כדאי שידעו זאת.

הגבי פ. אלבק:

אני פורטתי את מירב הבעיות בחוות הדעת שלי,

שחשוב שתהיה לפני כולם, בעת ששוקלים האם בכלל בא בחשבון להקים שם ישוב קטן.

לענין הדיג, אני רוצה להזכיר, שכמובן שיצטרכו

לחיות שם לפי תקנות הדיג המקומיות, הגם שהן הוצאו גם לפני שיקולי בטחון, שלא ניתן לדבר עליהם. אם הדייגים שיחיו שם לא יוכלו להתאים את עצמם למגבלות תקנות הדיג המקומיות, לא ניתן יהיה לבוא לקראת המתיישבים, מבחינה זאת.

יש שם גם צו הגבלת בניה, שאותו, בדוחק, אפשר

להרחיב, מתוך הנחה, שהבניה שם תסייע בשמירה על הגבול. הישוב הוא ממש על הגבול ומיועד לשמור שטח צר של חוף הים, שממילא, אי אפשר לבנות בו. אם בכלל, זה יצטרך להיות ישוב קטן, קשור עם דיג, כאשר הרכבו ופרטי תכנונו צריכים להעשות לאור השיקולים הממשליים.

לכן אני חושבת, שטוב לקבל את הצעת אברהם שבות

להטיל את בדיקת הגרעין על המחלקה להתיישבות, תוך הבנה ותשומת לב לכך, שהם צריכים לבדוק גם את כל האספקטים הבטחוניים, במובן הכי מקיף - איך זה יתיישב מבחינת התעסוקה, מבחינת המבנים מסביב, כאשר, בסופו של דבר, זו למעשה שכונה קטנה בצפון העיר עזה. לכן צריך להקים את הכפר עם פתרון מתואם לבעיות האלה.

השר י. נאמן:

אני מציע, שההחלטה תהיה, שמחליטים על הישוב.

מטילים על המחלקה להתיישבות לטפל בבחירת וגיבוש הגרעין, עם תשומת לב מיוחדת להיבטים הבטחוניים, הבלתי שגורתיים, שישנם לגבי הישוב הזה, כולל נושאי הדיג עצמו והקרובה הרבה למתקנים של העיר עזה. יש לשים לב להיבטים האדמיניסטרטיביים

הקשורים בממשל וכל ההיבטים שהוא צריך להדגיש. אז התאום הזה הוא על המחלקה להתיישבות.

הת/78. תרצה (גיבל א-תור) - הקמת יישוב קהילתי חדש

השר י. נאמן:

אם נראה לכם, אז יש הצעה ליישוב, שהכוונה היא להכניס אותו, בינתיים, לבנק האישורים, כי כרגע הממשלה הזאת מסיימת את תפקידה ולא ברור מתי יוקצה תקציב וכל הקשור בזה לגבי יישוב נוסף. היות ונגמרה לגבי היישוב הזה העבודה המכונה מבחינת בדיקת השטח והיבטים אחרים, ההצעה היא שנאשר את המיקום.

אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה, שמדובר בכל האזור של טובס. יש שם במפה פינה גדולה ויקה מהתיישבות, חוץ מעיריית - המאחז שאיזרחנו אותו לפני כמה זמן. אנו יודעים, שיש שם שתי בעיות. כללית, יש שם בעיה של קרקעות, שדנו בה לפני כמה חדשים כאן בוועדה ואמנונו שצריך לחפש האם ישנן קרקעות נוספות בשטח. אני מבין, שזו תוצאה של מלאכת החיפוש.

הנושא השני קשור לשאלה של אופי היישוב, מבחינת עיסוקים. כי היו הצעות גם לגבי עיריית, לתת אדמה חקלאית בבקעה או דברים אחרים, כדי להקל על התעסוקה. אני מבין, שיש הצעה ואשונות לגבי יישוב אחד. מי מציג זאת, האם אתה, אבוהם?

מר א. שבות:

אני מוכן להציג. המפות חולקו לכולם, אז לא אצטרך להשתמש במפות שעל הקיר. מדובר ביישוב שנמצא 4.5 ק"מ, בקו א"ר, מצפון לאלון-מורה, אם כי, מבחינה טופוגרפית הוא הובה יותר נמוך, בפתחת ואדי פרע, או

נחל תרצה, בעברית. זה אתר גיבל א-תור, או תירצה, בעברית. הוא שולט על כל הכביש המוביל משכם לג'יפטליק ובקעת הירדן והכביש המזרחי משכם לטובס. זה אזור, שמבחינה איסטריטגית, חשוב ביותר. למעשה, זמן רב, חיפשו רשויות הבטחון איתור באזור הזה. רק לפני כחודש קיבלנו מהממשל מכתב, המגדיר את האזור הזה כזמת תרצה ומבקש לאתר שם מקום ליישוב.

השטח בו מדובר מתחלק לשניים. מדובר על גבעה עם מדרונות תלולים. בראש הגבעה ישנו משטח כמעט מישורי, עם מדרון מתון מאוד. מה ששייך לאדמות מדינה ורשום בטבו, ישנו למרגלות הגבעה שטח, שהוא אמנם קטן יותר, כ-60 דונם, אך הוא בכתף מתונה ונוחה, הקרובה גם לדרך קיימת, עבירה לרכב. רכב פרטי יכול לנסוע שם, אם כי בקושי.

מוצע למקום ישוב קהילתי. באופן טיבעי, הוא יהיה קטן. הישוב עצמו יעסוק בתעסוקה באלון-מורה, שם אמורים לפתח את אזור התעשייה האזורי ובשרותים בישוב ובסביבה. המקום גם יהווה, כנראה, גרעין ראשון לאזור כולו, כפי שכבר השר ציין. הישוב ישתייך למועצה האזורית שומרון.

הגבי פ. אלבק:

אני רוצה, בכל זאת, להפנות את תשומת הלב לכמה נקודות: מצד אחד, זה שטח שעבר הסדר קרקעות ולא יכול להיות שם ספק מה של המדינה ומה לא של המדינה. קל לבורר. מצד שני, הגבעה, כפי שמצויינת במפה שחולקה, לא היא אדמת מדינה, כי אדמות המדינה הן חלק מהחלק הגבוה של הגבעה והיתר במדרונות. הפסגה של הגבעה והמדרון הכי מתון הם בבעלות פרטית. זה דבר שצריך לקחת בחשבון. מבחינה תכנונית אמרנו, שהמקום האידיאלי להקמת ישוב הוא כשהפסגה היא בבעלות המדינה, כשיש לפחות 1,000 דונם בבעלות המדינה - המקום הזה לא עומד באף אחד מהמבחנים האלה.

יש שיקול כנגד, שהמקום הוא גבוה יחסית לסביבה.

הוא חולש על הכביש הראשי משכם לבקעה. הוא יוצר קשר בין גס עם גיבל-כביר, שעליו אלון-מורה, גס עם עיריית מצפון וגס עם הר כמון במזרח, שגם עליו יש אדמות מדינה ומחשבה לאולי ישוב נוסף שם. חוץ מזה, רואים ממנו גס את אזור שכם עם הר גריזים והר עיבל. כך שיש ממנו שליטה על שטח נרחב מאוד וגם איכות חיים מאוד טובה.

בניה שטוחה, רגילה, לא באה בחשון שם, כי רוב

השטח עשוי מדרונות תלולים. למעשה, אפשרית שם הקמת ישוב וק אם יקחו בחשבון את המצב הטופוגרפי ויתכננו בהתאם, וגם אז, רק ישוב קטן. בגלל שהאתר הוא בסביבה שרוצים להקים שם ישוב נוסף ואין שם קרקע אחרת, אז השיקולים הם בעד להקים שם ישוב, אבל צריך לתכנן אותו בהתאם למגבלות הקרקעיות. זה גס לא שטח שאפשר לומר עליו, שהוא לא מעובד מלמעלה, מלמטה או ליד, אז... כי זה שטח שעבר הסדר קרקעות וגם אם הוא לא מעובד, הוא בבעלות פרטית ושומה וברווה.

מצד שני, היות והשטח מוסדר, הוא זמין להקצאה

לבניה בלי שום צורך בהליכים טרומיים, כך שיש לזה גס יתרונות.

מר א. שבות:

לדבריה של הגבות אלבק - השתמע מדבריה, כאילו כל

ראש הגבעה הוא בבעלות פרטית. אני מבין שלא התכוונת לזה, כי רק חלק.

הגבות פ. אלבק:

הפיסגה ממש היא בבעלות פרטית.

מר א. שבות:

רק חלק קטן מהפסגה הוא בבעלות פרטית. מראש

הגבעה המישורי רק חלק קטן.

הגבי פ. אלבק:

כדי שלא תהיה אי-הבנה. שלחתי ביום ו' את המפה הזאת. אני מניחה, שהרב עדיין לא קיבלוה. זו המפה שמראה את אדמות המדינה, בבור, בהשוואה למפה שהוגשה. כדאי שיראו זאת.

השר י. נאמן:

אני מבין, אדמות המדינה מקיפות את הפסגה כמו

לולאה.

מר א. שבות:

הפסגה היא קטנטונת וגם השטח הזה מישורי וגם זה

מישורי.

השר י. נאמן:

כלומר, מי שיוכל לבנות את הבית כמו הבית של זו, יהיה הערבי דווקא ומסביבו יגורו יהודים.

מר א. שבות:

אולי לא בונים על זה פה בישיבה, אבל בקרוב גם

ירכשו את הפיסגה.

הגבי פ. אלבק:

אני לא יודעת. אני נוטה לחשוב שאי אפשר לרכוש אותה, ואני חושבת, שזה יהיה לא אחראי לשקול מתוך הנחה שנוכח אותה. צריך

לדעת, שזו קרקע בבעלות פרטית וכל תכנון לבניה כאן צריך לקחת בחשבון את המגבלה הזאת.

אם הכונה להזמין דרך ההחלטה הזאת אמצעים ללחץ, או איומים, או סחירות נגד הבעלים הערביים של הפסגה, אז נדמה לי, שמדיניות הממשלה תהיה לא להחליט להקים שם ישוב.

השר י. נאמן:

בהחלט לא, לא. גם אני חושב, שמה שנשיג הוא שערך הקרקע שלו תעלה עכשיו וכך רק נייטיב את מצב הבעלים.

הגבי פ. אלבק:

הנוסח צריך לכלול, שצריך לתכנן סוג ישוב וצורת בניה, שתותאם למגבלות הקרקעות של המקום, כי אדמות המדינה הן ויק 660 דונם, שמתוכן חלק ניכר אלה מדיונות תלולים שמכתיבים את צורת הבניה. צריך לתכנן את הישוב בהתאם.

השר י. נאמן:

אני מציע, שההחלטה תהיה, שבהתחשב עם חשיבות חבל ארץ זה והמצאי המצומצם של הקרקעות הזמינות להתיישבות באזור, מאשרים הקמת ישוב על הגבעה המוצעת, תוך המלצה להתחשב במגבלות הנובעות מצורת וגודל הקרקע של המדינה, שעליה יקום הישוב. האם זה נראה לכם?

הגבי פ. אלבק:

התחלת ההחלטה צריכה להיות - להקים ישוב על אדמות המדינה שבגבעה. כשיש להוסיף בגוף ההחלטה, שיש לתכנן בהתאם למגבלות הקרקעות של אדמות המדינה.

מר א. בבאי:

אולי תהיה עוד המלצה לוועדת הרכישות ביו"ש,
שתפעל להרחבת הרכישות באזור הזה.

השר י. נאמן:

זה כללית, לכל האזור, לכל החבל.

הגבי פ. אלבק:

אני לא הייתי ממליצה, כי זה יתפוש, אחייכ, כפתח
ללחצים. האנשים יבינו, שיש כן לתכנן על החלק הזה.

אם רוצים להגיד, שלא נחליט על הקמת ישוב, אלא
לדחות זאת עד שאפשר יהיה לרכוש, זה דבר אחר. אבל אם רוצים להחליט היום על הקמת
ישוב, יש לעשות זאת בידיעה ובתכנון בהתאם של הקרקע על מגבלותיה.

השר י. נאמן:

טוב, אז קיבלנו זאת כך.

הת/79. החכרת קרקע למתיישבים בגולן - תנאי חכירה יחודיים למשתכנים

השר י. נאמן:

יש לי כמה סעיפים לשונות. יש שני סעיפים בעלי
אופי פיננסי, כספי. הראשון - יש ערעור של שר האוצר על מה שהמינהל הודיע לנו
לגבי התנאים של רכישת קרקע בגולן. שר האוצר כותב, שהוא מתנגד להחלטה שכתבנו,
ו"אין אנו סבורים כי הנחות בשווי הקרקע הן אמצעי ישיר לקביעת מדיניות פיזור
אוכלוסיה. השלילי בשימוש במכשיר זה וב מהחיוב." הוא מציע קונקרטיים: "בהמשך

להחלטה, ברצוני להוסיף כלהלן: החלטה זו הינה ייחודית וספציפית והממשלה מאמצת מדיניות של תמריץ ישיר למתיישב ולא תמריץ עקיף דרך מחיר הקרקע."

כלומר, הוא רוצה להכניס תוספת לגבי הפילוסופיה הכללית של העניין. הוא לא משנה את ההחלטה לגבי הגולן וכוי, אלא הוא רוצה שלא יהיו מזה היקשים כלליים ולכן הוא רוצה להוסיף תוספת כזו. לי אין התנגדות. אם זה נראה לכם, נוסיף את מה שביקש שר האוצר.

מר י. דקל:

צריך להסביר את זה, זה לא מובן. אני מקיש מזה, למשל, שהוא יגדיל את המשכנתאות כדי שיוכלו להשתמש בקרקע - האם זו הפרשנות?

השר י. נאמן:

זו פרשנות שלו, זה לא אומר שהוא יעשה זאת.

מר י. דקל:

כי אחרת, אני לא מבין מה הוא כותב. אני מבין את הטעון. הוא מציע להוסיף להחלטה. האם הכוונה לסייע למתיישב במשכנתא להקים את הבית? אני רוצה להבין שהוא מדבר על הוספת משכנתא, או הלוואה או מענק כדי לשלם עבור הקרקע?

השר י. נאמן:

הוא לא אומר זאת.

מר א. בוכמן:

הוא אומר שעדיף להשתמש בדרך של סיוע ישיר לפוט

מאשר דרך הקרקע.

השר י. נאמן:

זה בפילוסופיה הכללית של העניין. אז אתה ושאי יהודה להניח, שהמשמעות של סיוע ישיר זה לתת מענק או משכנתא.

מר א. בבאי:

זו החלטה של מועצת מקרקעי ישראל.

השר י. נאמן:

זו היתה החלטה של מועצת מקרקעי ישראל. אנו רשמנו לנו אותה. אז כשאנו רושמים לנו אותה, אנו מוסיפים את ההערה של שר האוצר, שצקו כללי הוא בעד לסבסד או לעזור למתיישב, אם כי הוא לא מערער על ההחלטה הקונקרטית של מועצת מקרקעי ישראל. רשמנו לנו זאת.

מר י. דקל:

אנו חושבים, שיש תמריץ גדול מאוד במחיר הקרקע.

השר י. נאמן:

אישית, אני גם כן חושב כך, אבל אין לי התנגדות שזה יהיה כתוב, אם פה לא מערערים על המקרה הקונקרטי.

הת/80. תשלום ייהיטל השבחה" למועצות המקומיות של ישובים יהודיים ביהודה

ושומרון

השר י. נאמן:

יש עוד הערה בנושא של מיסים. יש פניה במכתב משילה גל וממועצות אחרות, שפנו במכתבים. אני אקריא את המכתב של שילה גל, ראש

המועצה גוש עציון: יועדת השרים להתיישבות החליטה ב-19 לספטמבר 1983, כי מס השבח הנגבה בישובים יהודיים ביו"ש יועבר לרשויות המקומיות והאזוויות היהודיות. כיוון שלפני תאריך זה שולמו סכומים נכבדים ביותר למנהל מקרקעי ישראל ואלה הועברו לקמייט האוצר ביו"ש, אודה לך אם תגרום להרחבת ההחלטה, שתאפשר העבות כספי מס שבח לרשויות הנ"ל גם לפני ה-19.9.83 מתאריך גבייתן. סכומים אלה דרושים לנו ביותר להמשך עבודות פיתוח בישובי המועצות היהודיות כולן." יש לי פניה דומה ממעלה האדומים, אז רציתי להביא זאת פה בפני הועדה.

הגבי פ. אלבק:

אני רוצה להזכיר, שהיתה כבר פניה של שר המשפטים ושלי אל הועדה הזאת, על כך שההחלטה ההיא היתה בלתי חוקית. היא התקבלה, איך שהוא, בחצי דקה שהספקנו לאחר לישיבה. היא באופן בוור לא חוקית, כי אם זה על משקל מס שבח, צריך לשלם לכל המועצות המקומיות, גם הערביות, ביו"ש ולא רק היהודיות. אם רוצים לתת תמיכה של מדינת-ישראל למועצות היהודיות, זה סוג אחר של תמיכה, אבל זה סוג אחר של התשלום. כי לפי המשפט הבינלאומי, ההכנסות של הממונה על הרכוש הממשלתי, במידה והן הכנסות לא מנכסי נפקדים אלא מאדמות מדינה, הן מגיעות לממשלת ישראל וזכותה להשתמש בהכנסות האלה למטרותיה היא, כפי שהיא רוצה והיא לא חייבת להשתמש בזה לטובת האוכלוסיה המקומית, אלא דווקא למטרות של עצמה. זכותה להפיק את הפירות מהנכסים. לכן, מבחינה משפטית, זכותו של הממונה על הרכוש הנטוש להעביר את ההכנסות לממשלת ישראל, כדי שהיא תשתמש בהם לפי השיקולים שלה. היא רשאית להחליט להקצות מתוך הסכומים שהיא מקבלת מה שהיא רוצה לסיוע לפעילות שלה ביהודה ושומרון. אך זה, אך ורק אם זה בא במסגרת זו של החלטות ולא אם זה בא כמס השבח, כי אז, חייבים לתת זאת לתושבים המקומיים לפחות במידה שווה.

השר י. נאמן:

הזמנו את ראש המועצה מעלה אדומים והייתי רוצה

לתת לו הזדמנות להשמיע את הבעיה.

מר ע. טרטמן:

מאחר והמועצה המקומית מעלה-אדומים היתה אולי הנפגעת הגדולה ביותר במסגרת כלל הרשויות הנפגעות ביהודה ושומרון, צריך לקחת בחשבון דבר פשוט (ואני מדבר היום יותר על מעלה אדומים מאשר על הרשויות האחרות, כי אני בקי מה קורה במקומות האחרים). בפועל, עיסקאות הקרקעות אומרות, שבמעלה-אדומים, קרקע שניתנת לחכירה, ניתנת ב-80% מערכה, בעוד שבשאר המקומות ביהודה ושומרון היא נתנת ב-5% מערכה. מכאן צריך להסיק, שהסכום שצריך להיות מועבר לרשות על העיסקאות שנעשות במעלה-אדומים, צייל כשם שזה נעשה ברשויות אחרות, בתחום של 10%.

אנו העלאנו את הנקודה הזאת משני טעמים: הטעם האחד - אין זה סוד, שמבחינת תכולת החוק הלא יהודי ביהודה ושומרון, יוצא שאנו יוצאים נפסדים בתחומים של תקבולי ממשלה אחרים, שנהנות מהם רשויות אחרות בארץ-ישראל - אני לא רוצה לפרט אותם, אבל מדובר בהובנה מאוד כספיים. זה היטל של 10%, שבאופן אוטומטי מועבר לידי המינהל. בפועל, מינהל מקרקעי ישראל, העביר בשנת 1981, חלק קטן מאוד מהעיסקאות האלה לרשויות. (אני יודע האם לרשויות אחרות, אבל למעלה-אדומים כן.). בשנת 1981-2, במשך תקופה של כמעט שנתיים, הופסקה העברת הכספים. לאחר פניה לועדת שרים זאת, ב-19.4.1984, התקבלה החלטה שיש כן להעביר.

אנו באים, למעשה, לבקש מועדה זאת לקבל החלטה, שהסכום שצריך להיות מועבר, יועבר גם עבור אותה תקופה, שהיא תקופת הפער בין ההפסקה לבין ההחלה מחדש, שהי אותם כספים הועברו עד היום לאוצר יו"ש. אני יודע לאילו שימושים. מכל מקום, לנו, למועצות האזוריות והמקומיות, הכסף הזה חסר מאוד. הוא חלק מההכנסה כתגמול ממשלתי ואני חושב, שיש פה מידת אפלייה מרובה מאוד.

(מכאן ושמה ז.ת.)

(עד כאן ושמה ל.ד. - מכאן ז.ת.)

מר ע. טרטמן:

אנו באים, למעשה, לבקש מהועדה הזאת לקבל החלטה, שהסכום שצריך להיות מועבר, יועבר גם עבור אותה תקופה, שהיא תקופת הפער בין ההפסקה לבין ההחלה מחדש, שהי איתם כספים הועברו עד היום לאוצר יו"ש, אינני יודע לאילו שימושים. על כל פנים, למועצות האיזוריות והמקומיות, הכסף הזה הוא כסף חסר מאד, הוא חלק מההכנסה כתגמול ממשלתי ואני חושב, שיש פה מידת אפלייה מרובה מאד.

מר בבאי:

למעשה, החוק אינו מחייב אותנו לשלם ביו"ש היטל השבחה. בישראל יש לנו הסכם עם מרכז השלטון המקומי, שהמינהל ישלם 10% מכל התקבולים שלו למרכז השלטון המקומי ולכל רשות מקומית, כשעושים פעולה בתחום השיפוט שלה, מעבירים את הכסף הזה. מתוך התחשבות, הנהגנו את המנהג הזה גם ביו"ש והעברנו את כל התקבולים שלנו לתיאום הפעולה בשטחים. כך שזו בעיה פיננסית עם משרד האוצר ולא לוועדת השורים לענייני התיישבות.

גבי פ. אלבק:

אני רוצה להבהיר, שהסידור הזה עם ה-10% מס

השבחה הוא פשוט לא חוקי.

מצד שני, בהחלט יכולים להשיג, במסגרת ממשלתית

מתאימה, המלצה לסבסד את המועצות היהודית בחלק מההכנסות מהרכוש הממשלתי. אם הנושא כבר הועלה, אולי זו ההזדמנות לבטל פוּרְמִלִית את ההחלטה האומות, שמעבירים מס השבחה, כי כל עוד היא בתוקף, היה חייב המינהל להעביר לרשויות המקומיות

הערביות. מאחר שאת זאת אף פעם לא רצו לבצע, אולי מוטב שבהזדמנות זו גם יבטלו את ההחלטה. אפשר בגוף ההחלטה לכתוב, שהועדה הזאת ממליצה, שהממשלה תסייע מתוך הכנסות הקרקעות, בשיעור דומה.

מו' בבאי:

שמשרד האוצר ומשרד הבטחון ימצאו את הסידור

המתאים.

השר י. נאמן:

אולי אנו פותרים זאת בדוך זו: ללא קשר עם תאריך

התחולה, אנו קובעים כללית, שהסכומים שנגבים, עומדים לרשותה של ממשלת ישראל או המימשל.

גבי פ. אלבק:

לא המימשל, אלא ממשלת ישראל.

השר י. נאמן:

מצד אחד, סכומים אלה שייכים לממשלת ישראל. זו

נקודה ראשונה. נקודה שניה - הועדה ממליצה בפני משרד האוצר, שסכומים אלה יקובצו בקרן, שתפויש את הסכומים העומדים לרשותה למועצות האיזוריות היהודיות ולמועצות המקומיות היהודיות, באופן שוטף.

זו ההחלטה ואנו מבקשים מהאוצר שידווח לנו.

התחולה תהיה וטרואקטיבית מלאה.

גבי פ. אלבק:

ולבטל את ההחלטה ההיא.

השר י. נאמן:

אנו מבטלים בזה את ההחלטה מיום 18.4.83.

הת/81. עצמון - הצעה להקים ישוב קהילתי פתוח מזרחית לירדפת

השר י. נאמן:

בישיבה הקודמת רציתי לדעת, אם יש תשובה לגבי הריבוע שמצפון לבקעת בית נטופה, הנקרא עצמון, שהיערונים והפקחים היו מעוניינים לקבל אותו ולהתישב על חשבונם באותו ריבוע. האם כבר נעשתה הבדיקה?

מר בבאי:

ביקשנו לדחות את זה.

השר י. נאמן:

אז אני מבין, שעוד אין תשובה בענין זה.

* * *

השר י. נאמן:

רציתי לדעת, אם חל איזה שהוא שינוי לגבי גבעת שעל. זו שארית, שנשארה לנו מהישובים שרצינו לאשר בגליל ואז היו בעיות, מבחינת משרד הבינוי. אני שמעתי מהמתישבים, שכאילו הבעיות נפתרו. אני מבקש לקרוא הישיבה הבאה לבדוק זאת.

מר א. צור:

הם כבר עלו פויטיזנית.

מר יצחקי:

עמדתנו לא השתנתה בענין זה.

הת/82. אילנית - הקמת ישוב עירוני בשומרון

השר י. נאמן:

יש פניה של משרד החקלאות ביחס לאילנית. האם

אפשר לקבל החלטה מותנית?

מר בבאי:

אלה קרקעות, שאנו רכשנו ורשמנו ע"ש "הימנותא"

ואין כל מניעה להקצות אותן.

גבי פ. אלבק:

אני לא קיבלתי בקשה. אני צריכה להשוות מפות.

אך אם אומר מר בבאי מה שאומר, הייתי מציעה לקבל נוסח החלטה, שאומר כפוף לחוות דעת.

השר י. נאמן:

אז אנו מאשרים, כפוף לבדיקה שלך.

גבי פ. אלבק:

אני רוצה לדעת מה מציעים.

מר א. צור:

נמצא כאן האדויכל של המקום, גיורא שילוני והוא

יציג את המפה.

מר ג. שילוני:

אני אציג בדיוק את המקום.

גבי פ. אלבק:

זה קרוב לאדמות היהודים.

מר ג. שילוני:

זה חצי ק"מ מאדמות היהודים.

השר י. נאמן:

לגבי הקרקע, אנו מניחים שתהיה בדיקה של פליאה

ואנו מתנים את האישור בכך.

גבי פ. אלבק:

יש פה הרבה בעיות. מי רוצה לבנות כאן?

כאן ברור לי שמדובר בהקצאה בתשלום 80%. לא

מדובר להקצות למישהו בחינם, אלא אם כן יש גרעין, שיש שיקולים מיוחדים לסבסד

אותו.

השר י. נאמן:

אז כרגע אנו מאשרים בתנאים הוגילים.

גבי פ. אלבק:

להיפך, בתשלום 100%.

מר א. צור:

יש לנו גרעין של קציני צבא, שאת השטח הזה אנו

רוצים לייעד לו. השטח הוא על 314 דונם אדמת מדינה.

גבי פ. אלבק:

אדמות מדינה - בודאי לא. אדמות קק"ל.

מר א. צור:

זה ליד הגבעה של ואס-עטיה, כ-2 ק"מ מזרחית

מהכפר הערבי חבלה.

גבי פ. אלבק:

יש לי בזה הרבה ספקות. זה פחות מ-2 ק"מ מאלפי

מנשה, שהיה מיועד לקציני צה"ל ולבסוף לא מצאו קונים. צריך לבדוק ולשקול זאת.

מר יצחקי:

זה גם ישוב עירוני ודווש תיאום עם משרד הבינוי.

מר א. צור:

יש תיאום עם משרד הבינוי.

גבי פ. אלבק:

זה קרוב מאד לצוותא.

השר י. נאמן:

יש רצף טריטוריאלי?

מר צור:

יש ואדי עמוק בין שתי הגבעות.

גבי פ. אלבק:

כביש הגישה לצוותא עובר קרוב מאד לשם.

מר א. שבות:

ראשית, מבחינת צוותא - בצוותא ביה האכלוס כמעט

מלא. כרגע אין בעיה, אלא להיפך, הקבלנים בונים הלאה, כי האכלוס מלא.

שנית, יש כאן המלצה גם של משרד הבטחון בהקשר

לאילנית, הן המלצה למנהל הרכוש הנטוש והן המלצה להקמת הישוב, שנעשה בתיאום אתם.

מבחינת התכנון האיזורי של אלפי מנשה, האגף

לפרוגרמה עירונית במשרד הבינוי עושה עכשו תכנון-אב לכל איזור אלפי מנשה והוא מציין באיזור, שפליאה הגדוה כאדמות היהודים, הקמת שכונה נוספת; כלומר, בין אורנית בדרום וצוותא עוד שכונה עירונית גדולה. כפי שפליאה ציינה, שני השטחים האלה מאד קרובים ומשתלבים אחד בשני. אני חושב, שמבחינה זו, זה משתלב בתכנון האיזורי.

אפשר לאשר את הישוב הזה בתנאי של חוות דעת

סופית בנושא הקרקע ואולי גם חוות דעת סופית, בעיקר מבחינת הנושא, שלאחרונה בכל הישובים העירוניים זה נעשה - נושא של בדיקת החוזים במשרד הבינוי.

השר י. נאמן:

בבדיקה הרגילה של משרד הבינוי.

אני מציע, שהאישור מותנה בבדיקה של מנהלת

המחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה וגם בבדיקה של משרד הבינוי.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת

החלטות מס. הת/69 ו- הת/70 של הועדה להתיישבות מיום
ט"ו בתמוז התשמ"ד (15.7.84) - ערעורו של ראש החטיבה
להתיישבות, מר נ. זילי

הת/76.

ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר י. נאמן; ה"ה א. תבין,
א. לישנסקי, י. דקל ופ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם בהתייחס לערעורו של ראש החטיבה
להתיישבות בהסדרות הציונית העולמית על החלטות מס.
הת/69 ו- הת/70 של הועדה להתיישבות, מיום ט"ו בתמוז
התשמ"ד (15.7.84), בקשתו מיום ט"ז בתמוז התשמ"ד
(16.7.84) להביא שנית את הנושא לדיון בישיבת הועדה
להתיישבות ופנייתו מיום כ' בתמוז התשמ"ד (20.7.84)
לקיים את הדיון בערעור האמור במועד אחר:-

א. בהסתמך על סעיף 32(ב) בתקנון לעבודת הממשלה -
לקיים את הדיון בערעורו של ראש החטיבה
להתיישבות להחלטות הנ"ל של הועדה להתיישבות.

ב. (ב- 9 קולות בעד) לדחות את ערעורו של ראש
החטיבה להתיישבות להחלטות הועדה להתיישבות מס.
הת/69 ו- הת/70 מיום ט"ו בתמוז התשמ"ד
(15.7.84).

הקמת כפר דייגים מצפון לעזה

הת/77.

ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר י. נאמן; ה"ה י. דקל,
י. בבאי, א. שבות והגב' פ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם בהסתמך על מדיניות הממשלה בנושאי
ההתיישבות ובהמשך להחלטה מס. הת/72 של הועדה
להתיישבות מיום ט"ז בתמוז התשמ"ד (15.7.84), לאשר
כדלקמן הקמת כפר דייגים מצפון לעזה:-

א. מיקום: היישוב ייבנה על אדמות מדינה בנ.צ.מ.
0988/1070, על חוף הים מצפון למחנה הפליטים.

- ב. ייעוד: יישוב קהילתי - כפר דייגים.
- ג. אוכלוסיה:
1. גרעין "שבט", כ- 40 משפחות מרחבי הארץ. בתכנון הסופי יאכלס היישוב כ- 100 משפחות.
 2. להטיל על המחלקה להתיישבות לטפל בבחירת הגרעין וגבושו. בחירת הגרעין תעשה בתאום עם משרד הבטחון.
 - ד. תעסוקה: המתיישבים יעסקו בדייג ובמלאכות הקשורות בדייג.
 - ה. מערכת איזורית: היישוב ישתייך למועצה האיזורית חוף עזה.

תרצה (ג'בל א-תור): - הקמת יישוב קהילתי חדש

הת/78.

- ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.
- בדיון משתתפים: השר י. נאמן; ה"ה א. שבות, י. בבאי, והגב' פ. אלבק.
- מ ח ל י ט י ם בהסתמך על מדיניות הממשלה בנושאי ההתיישבות, לאשר כדלקמן הקמת יישוב בשם תרצה (ג'בל א-תור): -
- א. מיקום:
1. היישוב יוקם על אדמות מדינה שבגבעה בנ.צ.מ. 1812/1872 כ- 5 ק"מ מצפון לאלון-מורה וכ- 700 מ' מדרום לתרצה ההיסטורית.
 2. היישוב יתוכנן בהתאם למגבלות הקרקעות על אדמות המדינה.
 - ב. ייעוד: יישוב קהילתי.
 - ג. אוכלוסיה: בשלב סופי יהיו ביישוב כ- 250 משפחות.
 - ד. תעסוקה: תעסוקה ושירותים ביישוב ובסביבה.
 - ה. מערכת איזורית: היישוב ישתייך למועצה האיזורית שומרון.

הת/79.

החכרת קרקע למתיישבים בגולן: - תנאי חכירה יחודיים למשתכנים

ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר י. נאמן; ה"ה י. דקל וא. בוכמן.

מ ח ל י ט י ם להוסיף להחלטה מס. הת/63 של הועדה להתיישבות מיום י' בסיון התשמ"ד (10.6.84), סעיף ו' לאמור:-

"ו. החלטה זו הינה יחודית וספציפית. הממשלה מאמצת מדיניות של תמריץ ישיר למתיישב ולא תמריץ עקיף דרך מחיר הקרקע."

הת/80.

תשלום "היטל השבחה" לועדות המקומיות של ישובים יהודיים ביהודה ובשומרון

ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר י. נאמן; ה"ה ע. טרטמן, י. בבאי, א. צור והגב' פ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם :

א. לבטל החלטה מס. הת/50 של הועדה להתיישבות מיום ו' באייר התשמ"ג (19.4.83).

ב. בהמשך לנ"ל:-

(1) מתוך הכנסות הרכוש הממשלתי ביהודה, שומרון וחבל עזה, יוקצו 10% למועצות האיזוריות ולמועצות המקומיות של היישובים אשר הוקמו - באישור הממשלה.

(2) להמליץ בפני שר האוצר שהכספים כאמור, יקובצו בקרן אשר תפריש את הסכומים העומדים לרשותה באופן שוטף ובתחולה רטרואקטיבית.

ג. משרד האוצר ידווח לועדה להתיישבות בדבר ביצוע ההחלטה הנ"ל.

עצמון - הצעה להקים יישוב קהילתי פתוח מזרחית
ליודפת

הת/81.

ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

המשך הדיון בדחה.

אילנית:- הקמת יישוב עירוני בשומרון

הת/82.

ממלא-מקום יו"ר הועדה להתיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השר י. נאמן; ה"ה ג. שילוני,
א. צור, א. שבות והגב' פ. אלבק.

מ ח ל י ט י ם בהסתמך על מדיניות הממשלה בנושאי
ההתיישבות וכפוף לחוות דעת מנהלת המחלקה האזרחית
בפרקליטות המדינה, ובדיקת משרד הבינוי והשיכון לאשר
כדלקמן הקמתו של יישוב עירוני ביוזמה פרטית בשם
אילנית:-

א. מיקום: היישוב יוקם על 340 דונם קרקע בנ.צ.מ.
150000/173600.

ב. אוכלוסיה: בשלב א' מתוכנן היישוב ל- 400
יחידות דיור והוא מיועד לגרעין עולים
מארצות-הברית.

ג. מערכת איזורית: היישוב ישתייך למועצה האיזורית
שומרון.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת

